

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1142

02.02.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Část 8

Školení policistů

Výcvik nadějných mladých důstojníků se později stal jedním z mých nejdůležitějších a nejprínosnějších úkolů. Tito "mladíci" už měli za sebou spoustu zkušeností. Osvědčili se. Nyní jsme jejich výcvik posouvali o stupeň výš.

Jednoho dne budou muset být *lepší než my!* - Protože i nepřítel se časem zlepší.

Tento výcvik často probíhal během skutečné podzemní mise. Takříkajíc "pod os-
trou palbou".

Zde jsou některé z mých výukových technik:

Zastavte! Poslouchejte! Učte se!

Uprostřed hektického ruchu a uspěchaných rozhovorů se najednou zastavím. Otočím se ke stážistovi, podívám se mu do očí a řeknu: ***Stůjte! Všimněte si toho! Zapamatujte si to! Vysvětlím vám to později! Odkaz XYZ.*** Pak udělám nebo řeknu něco *zdánlivě banálního, možná dokonce úplně hloupého!*

V následujících dnech nebo dokonce týdnech to udělám několikrát.

V tuto chvíli už jsem si pro něj začal spojovat alespoň některé body. Začíná vidět nějaký vzorec. Moje šílenství má svou metodu. A toto šílenství je součástí většího plánu.

Vzpomínáte si, jak jsem udělal [cokoli] a dal tomu referenční název XYZ. Tohle

je to, PROČ jsem to udělal. Předvídal jsem tuto možnost, i když se mi tehdy zdála velmi vzdálená, a záměrně jsem přijal toto konkrétní opatření jako preventivní opatření. NEBYLA to pouhá náhoda nebo nehoda.

Tento druh demonstrace se ukázal jako velmi účinná tréninková technika!

Byla neskonale lepší než "záludná otázka", kdy student musí uhodnout, jakou odpověď "učitel chce".

Samozřejmě jsem nemohl znát budoucnost! Nebyl to "zmanipulovaný" zápas. Skutečnost, že jsem se o konkrétní akci, o níž je řeč, tak rozpovídal už tehdy - konkrétně dříve, než jsem mohl předvídat, že se stane to či ono -, dokazuje, že jsem si to všechno nevymyslel až dodatečně, jen abych "vypadal chytře".

Tohle bylo opravdu důkazem. Dramaticky dokázal důležitost bodu. A velmi usnadnil její zapamatování.

O stupeň výš

Neustále jsem také upozorňoval na proměnné a posuzoval - a později znovu posuzoval - jejich velikost.

Řekl bych něco takového:

Zamysleme se nad možnými důsledky této nové informace... Potenciální rizikový faktor A je nyní větší. Dříve byl velký jako hrášek. Nyní je velký jako kulička. Nebezpečným se stane až ve chvíli, kdy dosáhne velikosti basketbalového míče. Zatím není nebezpečný, ale roste. Musíme ji sledovat.

Později bych mohl říct totéž, ale nahradit *hrášek kuličkou...* a *kuličku golfovým míčkem*. Pak dodám: "Právě se posunul o *jeden stupeň výš*."

Nebo, pokud byl nyní velký jako *baseballový míček*, že se zvýšil o *tři stupně*.

Whoppers

Často používám příklady s *velkou nadsázkou*. Důvody jsou následující:

Zprv je to velmi *jasné*.

Zadruhé to dramatizuje *význam* tohoto bodu.

Zatřetí je zřejmé, že tento příklad *NELZE brát doslova*.

Poznámka: Může to mít i *právní* důsledky. Například pokud budu v soudní síni

citován vytržený z kontextu.

To je důležitější, než si průměrný člověk uvědomuje. Vím to z vlastní zkušenosti.

Okresní prokurátor: *Vaše ctihodnosti, obžalovaný je tak krvelačná zrůda, že dokonce vyhrožoval, že své nepřátele nechá uvařit v oleji!*

Obhájce: *Namítám! Je to vytrženo z kontextu. Hned následující věta zněla: A uvízli na půl roku na pustém ostrově se svou tchyní!"*

Za čtvrté, tento humor pomáhá *odlehčit situaci* a snížit hladinu stresu.

Za páté, je to prostě součást *mého stylu*. Moje "podmnožina šílenství", jak se říká.

Za příkladem následuje údaj o rozsahu velikosti přehánění. Existují tři úrovně:

První úroveň

Říkám: *To je samozřejmě nadsázka!*

(Ano, to je samozřejmě nemožné!)

Druhá úroveň

Říkám: *Říkám, že trochu přeháním, ale NE TAK moc, jak si asi myslíte!*

(Existuje **vzdálená** možnost.)

Třetí úroveň

Říkám: *Říkám, že trochu přeháním, ale zdaleka ne tak moc, jak si asi myslíte!*

(To je **určitě** možné.)

Tyto tři úrovně někdy odpovídají 5 %, 50 % a 95 %, které se používají v "teorii her". To je velmi užitečné při strategickém plánování, kde je ve hře mnoho neznámých proměnných.

I zdánlivě drobný detail může převážit miský vah. To může vést k náhlé a radikální změně kurzu.

Soupeř

Infiltrace policie

Represivní režimy mají nevýhodu. Nevědí, co si lidé *skutečně* myslí, protože se to bojí otevřeně říct. To platí i pro vládní úředníky. Dokonce i pro policisty.

Policie má těžkou práci! Riskují své životy, aby chránili poctivé občany před zločinci.

Představte si, jak se cítí policista, když je odvolán z trestního řízení jen proto, aby provedl razii nebo zatkl nenásilné disidenty?

Představte si, jak se cítí, když vidí, jak je těžký zločinec technicky propuštěn... a pak vidí, jak je nenásilný disident odsouzen jen proto, že soudce *natahoval* - nebo dokonce *ignoroval* (!) - zákon?

Nebo je "myšlenkový zločin" trestán přísněji než násilný trestný čin?

Nebo se zločinec dostane z vězení předčasně na podmínku, zatímco disident si musí téměř vždy odpykat celý trest?

Odhlédneme-li od ideologie, je to jeden z důvodů, proč mnozí policisté přinejmenším přivírají oči.

Udržet tajemství je vždycky těžké. Zvláště když to ví mnoho lidí. Ale v *tomto prostředí* je to ještě těžší.

Výsledkem je, že rozsáhlé operace proti nám nevyhnutelně selhávají. Stačí jediný člověk, aby nás upozornil. To lze snadno provést bez rizika.

Největší masové nájezdy, na které si vzpomínám, se odehrály v době, kdy jsem byl v Evropě. Média tyto zátahy oslavovala jako obrovské vítězství policie. Později jsem získal přístup ke skutečným vládním spisům. Množství skutečně zabaveného materiálu bylo ve srovnání s naší roční produkcí nepatrné.

Navíc i těch několik málo skutečně odsouzených osob dostalo pouze pokuty. Vůbec žádný trest odnětí svobody!

Tehdy jsem to komentoval:

Rád pošlu část z každé série přímo na ústředí politické policie. Ušetřilo by to peníze daňových poplatníků. Dokonce bych nechal policii "zachytit" VĚTŠÍ část našich zásilek než nyní. Výměnou za to bych je pouze požádal, aby po každé dodávce udělali velký povyk o svém velkém vítězství. Výsledná publicita má mnohem větší cenu než náklady na obětovaný materiál.

Bylo mi řečeno, že něco podobného je již běžnou praxí u velkých drogových dealerů.

* * * * *

Při návštěvě přítele ve středně velkém městě někdo zaklepal na dveře. Vešel jeho přítel a posadil se naproti mně.

Nejprve mi můj přítel představil toho druhého muže. Byl to místní policejní náčelník. Pak představil mě.

Tenhle policejní šéf okamžitě věděl, kdo jsem. Vyskočil ze židle tak rychle, až mě to vylekalo. Pak mi srdečně potřásl rukou a zvolal: *Je mi ctí vás poznat!*

Policejní mentalita

Můj přítel Wally přeběhl z východního bloku, kde pracoval jako policista. Jeho otec byl generálem u policie. Vyprávěl mi příběh svého otce takto.

Jeho otec byl mezi světovými válkami policistou v demokratickém režimu.

Když Němci okupovali jeho zemi, položili mu dvě otázky:

Zprvé, chcete zůstat policistou?

Jeho odpověď zněla ano.

Za druhé, budete poslouchat rozkazy?

Jeho odpověď byla opět kladná.

Během německé okupace zůstal policistou.

Když přišli Rusové, položili mu dvě stejné otázky. A on jim dal dvě stejné odpovědi.

Zůstal policistou. Nakonec to u policie dotáhl až na generála!

Nevzpomínám si, zda byl u "kriminální policie" nebo u "politické policie". Možná to zní divně, ale myslím, že v tom není velký rozdíl.

Jiný můj přítel si stěžoval, že se setkal se stejnými agenty politické policie ve třech následujících režimech. A to přesto, že všechny tři režimy byly naprosto odlišného a vzájemně nepřátelského ideologického směřování! (Výmarská republika, Třetí říše a takzvaná Spolková republika Německo.)

Opět to může znít divně, zejména pro Američany. Ale stojí za to si to uvědomit.

Stejní policisté, kteří kdysi hájili americkou ústavu, budou možná jednoho dne poslouchat rozkazy vlády, která "brání demokracii" tím, že zavírá kritiky a disidenty do vězení!

K tomu již došlo ve východní i západní Evropě. Mohlo by se to stát i v Americe.

* * * * *

Z odlehčenějšího hlediska jsem byl jednou svědkem následující scény. Tentýž Východoevropan a další muž, Středoevropan, oba se znatelným přízvukem, seděli u stolu v restauraci. Bavili se o zbraních. Američan, který seděl u stejného stolu, z toho byl v rozpacích. Zajímalo ho, co si myslí lidé u okolních stolů.

Ale pomstil se. Evropané se před výběrem ptali na ročník vína. Když se na něj servírka obrátila, řekl, že chce mléko. Měl však jednu otázku: *Slečno, můžete mi, prosím, říct ročník toho mléka?*

* * * * *

I tento Američan měl během hostiny na Den díkůvzdání napůl zábavný a napůl chmurný zážitek.

Bývalý pomocný policista ve východní Evropě popsal některé věci, kterých byl přímým svědkem. Patřily k nim lidské kosti, které se válely na železnici. Výsledek kanibalismu.

Američan ztratil chuť k jídlu.

* * * * *

Mnoho starších Východoevropanů by v místnosti s telefonem o ničem choulositivě prostě nemluvalo. I kdyby byl na sluchátku. Jejich teenageři narození v Americe se tomu smáli. Po letech se tytéž děti, nyní ve středním věku, dozvěděly, že je skutečně možné odposlouchávat, i když je telefon na sluchátku!

"Omezená politická válka"

Za prvé: Obrátili jsme se na vládu.

Požadujeme pouze svobodu. Svobodu projevu. Svobodu shromažďování. Svobodu zakládat vlastní strany a účastnit se demokratického procesu. Pokud nás lidé chtějí volit, měli by mít možnost tak učinit. Pokud nás volit nechtějí, tak nemusí.

Říkáte, že nás stavíte mimo zákon, protože jsme hrozbou pro demokracii." Vy jste hrozbou pro demokracii!!!

Pokud se pokusíme legálně pracovat v rámci vašich nejednoznačných "zákonů," naše organizace stejně zakážete. Pokud pracujeme v ilegalitě, jsme "ilegální" už od začátku. Hrozí nám sice přísnější tresty, ale je těžší nás najít.

I kdybychom byli nuceni odejít do podzemí, omezíme se na nenásilný odpor. Netoužíme nikomu ublížit. Chceme lidi přesvědčit, ne je zabíjet. Také se nechceme vymlouvat na "terorismus." Ale vy nás stejně označujete za "teroristy," i když vaše vlastní policie potvrzuje, že to není pravda!

Jsme odhodláni zůstat nenásilní. Je však zřejmé, že s rostoucím útlakem bude stále více jednotlivců jednat na vlastní pěst z čirého zoufalství. - Příčinou jste VY, ne my! Ve skutečnosti od terorismu odrazujeme, jednak proto, že nabízíme nenásilnou alternativu, jednak proto, že využíváme svého vlivu a nabádáme ke zdrženlivosti!

Pokud získáme svobodu, rádi se budeme řídit pravidly demokracie."

Pokud získáme moc nenásilnou revolucí, nabídneme našim bývalým odpůrcům velkorysou imunitu.

Pokud jednoho dne váš útlak vyvolá ozbrojené povstání, pak jsou všechny sázky zrušeny! Nikdo pak nemá žádnou kontrolu!

Jsme ochotni za naši věc zemřít. A vy ano?

Kolik vašich zaměstnanců je ochotno zemřít za váš režim?

Kolik zVašich takzvaných vůdců?

Věděli jsme, že nám vláda nedá svobodu bez boje. Prostě jsme dělali vše, co bylo v našich silách, aby to byl *nenásilný* konflikt.

Za druhé: informovali jsme vládní úředníky jako jednotlivce.

Existují tři druhy státních úředníků:

Za první, ti, kteří jsou, řekněme, méně nadšení a důkladní. Tito rozumní úředníci se nás samozřejmě nemusí bát.

Za druhé, ti, kteří jsou svědomití, ale ne přehnaně. Tito úředníci se nás také nemusí bát.

Třetí jsou ti, kteří jsou vyloženě přehnaní. Na tyto horlivce se nezapomíná. Budou postaveni před soud. Pokud ovšem neudělíme všeobecnou amnestii, pravděpodobně výměnou za nějaký ústupek ze strany vlády.

Obecně platí, že úředník má určitou *volnost*. Musíme se snažit ji přesně vyhodnotit a podle toho jednat. Pokud požadujeme *příliš mnoho*, není schopen vyhovět a je nucen dostat se do slepé uličky. Vždy musíme usilovat o to, abychom vazby mezi jednotlivými úředníky a vládou *uvolňovali*, nikoli utahovali.

Občas jsem si s vládním úředníkem upřímně promluvil z očí do očí.

Mnohokrát se nám podařilo najít rozumné a oboustranně přijatelné řešení problému.

Jindy mu zbělela tvář...

Tyto příležitosti byly vzácné. Riziko zpětného zásahu a potenciálně vážné eskalace bylo obvykle příliš velké. *Pozitivní posílení* je obecně nejlepší. Dokonce i *negativního posílení* lze bezpečněji dosáhnout pomocí *humoru*.

Policejní informátoři

Když jsem získal přístup k rozsáhlým vládním spisům o policejních informát-

orech, byl jsem ohromen, jak žalostný je jejich počet i kvalita.

Jeden z nich tvrdil, že je můj blízký přítel. Jeho popis mého fyzického vzhledu byl hodně mimo! Přesto se mu podařilo pobírat plat informátora více než rok. Dokonce mu vláda zaplatila několik cest do cizích zemí!

Občas se stane, že identita informátora je odhalena pouhým byrokratickým pochybením. To je pochopitelné. Papírování je někdy tak rozsáhlé, že člověk musí být téměř zavřený v cele alespoň několik týdnů, aby to všechno přečetl!

Naštěstí jsem si takovou příležitost užil! Měl jsem spoustu času na důkladné prostudování rozsáhlých spisů k velkému případu, který mi byl velmi blízký. Jen tyto informace by mi stály řekněme za rok života. Nemluvě o té čiré radosti a smíchu!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Stürmer Picture Book

The Poisonous
Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Bollmann

Hitler
in Italy

English / German / Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

